

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na delo!

Dunajsko glasilo našega deželnega predsednika je zadnje dni, kakor vsi drugi nemški listi, tudi pisalo o Celjski gimnaziji in oziroma o slovenskih zahtevah glede te gimnazije. Veseli nas, da tukaj lahko naglašamo, da se dotični članek, ker je pisan v mirnem in pravičnem duhu, prijetno razlikuje od družih enakih pojav židovsko-nemških listov. Organ naših Nemcev stoji na stališču, da je že baron Gautsch obljubil slovenskim poslancem, da se bodo razmere v Celji preiskale in vpeljale potrebne spremembe posebno tedaj, če bi se izkazalo, da so se slovenske paralele na gimnaziji v Mariboru, ki je vendar še mnogo bolj nemško mesto nego je Celje, dobro obnesle. Vsled te obljube prejšnjega naučnega ministra se sme z ozirom na principe, pod kojimi se je koalicija sklenila, dosledno trditi, da so Slovenci pri vprašanju o preustrojitvi Celjske gimnazije pridobili si nekako posestno pravico, katera bi se jim ravno vsled koalicije ne smela kratiti. Sicer je pa Dunajski list naših Nemcev mnenja, da je tisto razburjenje, ki je zavladalo vsled tega vprašanja mej Celjskimi in drugimi štajerskimi Nemci, nekako umetno zanešeno mej narod in da to razburjenje sploh ni v nikaki razmeri z važnostjo dotične zadeve. Če bi Nemci povsod kazali se v tako pravičnem duhu, kakor odseva iz ravnoimenovanega članka, bi se pač kmalo dosegel modus vivendi mej njimi in nami!

Manj zadovoljni pa smo s poročilom, kojega je v ravno tisti zadevi pisal „Slovenca“ gospod kanonik Klun. Iz tega poročila razvideti je, da so dotični poslanski krogi mnenja, kakor bi bili za Celjsko gimnazijo že vse mogoče dosegli tako da se na tem polji ni treba več truditi. To mnenje seveda je čisto napačno, pač pa je opravičeno nasprotno mnenje, da se bode pravo delo našim poslancem še le sedaj pričelo, ker bi drugače cela zadeva čisto gotovo popolnoma zaspala. Gospod kanonik Klun v svojem poročilu tudi našega lista ni pozabil ter zavija resnico, ko trdi, da je naš list njega in njegove tovariše imenoval grobokope Celjske gimnazije. Resnica je le, da smo v istini pisali, da bi Klun in prijatelji postali grobokopi Celjske

gimnazije, če bi po znani interpelaciji roke križem držali in se ne ganili. Ker pa tega niso storili in ker so se potegnili za vse tisto, za kar so se potegovali naši interpelantje, potem se nam pač ne more očitati, da smo kanoniku Klunu in njegovim prijateljem tukaj kako krivico učinili. Vsekako smo pa še danes mnenja, da bi Klun in Povše postali grobokopi Celjske gimnazije, če bi menili, da je z obljubo ministrov že vse doseženo in da slovenskim državnim poslancem niti koraka ni treba več storiti za Celjsko gimnazijo. Še mnogo bolj pa nas vznemirjajo vesti, ki nam dobajajo iz srede štajerskih Slovencev, češ, da so nekateri voditelji štajerskih Slovencev tudi mnenja, da naj se o Celjski gimnaziji od sedaj kolikor mogoče malo govori in piše, ker se bode cela zadeva dala po znani štajerski navadi lepo za kulisami urediti. Stvar pa se nam ne vidi taka! Tu se mora v poštev jemati kako Nemci postopajo. Tu se niti na to ne oziramo, kako nemški listi pišejo in na kako brezvesten način raznemajo javno mnenje! Pač pa se ne sme prezreti, da so se združili vsi politični veljaki, kolikor jih šteje nemški narod na Štajerskem in da so odposlali znamenito deputacijo na Dunaj, ki je prosjčila in beračila okrog ministerskih pragov, da bi tako preprečila slovenske paralele v Celji. Smelo trdimo, da so se Nemci v zdatni meri poslužili vseh sredstev, kolikor jim jih je danih, da bi še naprej vzdržali nezdrave razmere na Celjski gimnaziji. Na drugo stran pa v svojo žalost nismo opazili nikakih posebnih pojavov iz srede slovenskega naroda na Spodnjem Štajerskem in zategadelj se je bati, da bodo Nemci, če bode naš narod še dalje mirno pri strani stal, to mirnost tolmačili tako, da Slovincem na Spodnjem Štajerskem sploh ni mnogo na tem, dobe li slovenske paralele na Celjski gimnaziji ali ne. Zatorej menimo, da so tisti, ki imajo tako rekoč v svojih rokah čvrsti in koreniti narod Spodnjega Štajerja, poklicani, da vse storé, da se na odločilnem mestu izvé prava in neskajljena volja tega naroda. Pri taci slučajih je velike vrednosti državljanska pravica do peticij in štajerski Slovenci bi nemškemu pisarenju in nemškemu kriku ne mogli bolje in dostojneje odgovoriti, nego s peticijo na državni zbor, ki bi kazala ogromno število podpisov

slovenskih državljanov. Pri zavednosti in krepkem narodnem prepričanju slovenskega naroda bi se taka peticija na Spodnjem Štajerskem brez vsake težave pripraviti dala, ker bi si gotovo vsak narodnjak v čast štel, delovati za njo v posameznih vaseh. S tako peticijo bi se zdatno priskočilo na pomoč slovenskim državnim poslancem in povsod bi napravljala utis, da zahteva narod sam slovensko Celjsko gimnazijo. Potem bi še bolj nepotrebne postale vse dotične preiskave, kakor so že sedaj! Voditeljem štajerskih Slovencev prepuščamo vse to v resen preudarek. Naj ne zamude ugodnega trenutka ter naj vse preprečijo, iz česar bi se mogla roditi misel, da se za to prevážno zadevo ne boré s tisto gorečnostjo, kakor se boré naši nasprotniki proti nji.

Mir — sprava!

(Z Dolenjskega. *)

I.

V 43. in 44. številki l. l. objavil je „Slov. Narod“ dva moja članka, ki sta odgovarjala na vabilo Novomeškega kat. polit. društva k pristopu k temu društvu, v katerem vabilu se je povdarjalo, da se naj napravi mir mej sorojaki in da hoče to politično društvo v tem oziru delovati. — Kdor moje pisavo v drugih, bodisi slovensko ali nemško pisanih žurnalističnih, polemičnih izjavah pozna, mi bode dal spričevalo, da že dolgo nisem tako krotko kaj pisal, kakor ta dva članka. Ali tako hudo še nisem zadel v sršenovo gnezdo „Slovenčevih“ sotrudnikov, kakor zdaj. Zbral se je ves redakcijski svet „Slovenca“, dopisovalo se je literatom v Novem Mestu in v Ljubljani in v Novem Mestu so se pisali članki, katere je „Slovenec“ v štev. 49., 50. in 51. objavil. —

Dostikrat so me že deli „Slovenčevci“ na klop; pol leta niso mogli pozabiti mojega v „Slov. Narodu“

*) Mi s svoje strani bi s „Slovencem“ nikakor ne hoteli pripraviti se radi dolenjskega političnega društva. Če je omenjeni list jednokrat prepričan, da ima prav, potem vsaka polemika nič ne koristi, in pravica in resnica sta le tam dobiti, kjer stoji „Slovenec“. Gospod pisatelj, — kojega ime je itak znano, nas je prosil, da naj ponatisnemo njegov odgovor. Ker ga je „Slovenec“ prav nepotrebno tudi osebno napadal, nismo mogli odkloniti želje jednemu svojih najmarljivejših sotrudnikov.

LISTEK.

Haydnovo „Stvarjenje“.

Koncerta „Glasbene Matice“ dné 12. in 14. februvarja 1894.

Odločno in z jasno predpisanim smotrom naprej stopajoča naša „Glasbena Matica“ sme včerajšnji dan zapisati z blestečimi črkami v zgodovino svojega delovanja. Podala nam je glasben užitek, kakor si ga ne moremo misliti popolnejega in bolj veličastnega. Večno krasni umotvor glasbenega velikana Hayda „Stvarjenje“ čuli smo prvokrat v slovenski besedi izvajati tako dovršeno in v vseh posamičnih točkah lepo nuancirano, da smemo prav odkritosrčno čestitati „Glasbene Matice“ vodstvu, v prvi vrsti neumornemu pevovodji in koncertnemu mojstru g. M. Hubadu na tem zares velikem in sijajnem uspehu.

O delu samem, ki si je pridobilo svetovno slavo in se izvaja še dandanes v vseh jezicah, naj zadoščajo nastopne splošne opazke. „Stvarjenje“ je zložil Haydn, ki se je rodil l. 1732, šele v svojih starih letih, to je v svojem 65. letu, ko se

je bil malo poprej vrnil iz Londona. In vendar, koliko mladeniškega navdušenja nam veje iz te velikanske skladbe. Posebno velik je Haydn v krasnih svojih zborih in v karakteristični instrumentaciji, zlasti v onih točkah, v katerih nam v kratkih potezah podaje prave bisere glasbenega slikanja. A tudi v iznajdbi melodij in v strogo muzikalnem vsposodbljevanji kaže se nam skladatelj pravega mojstra, ki je globoko uplival ne samo na glasbenike svoje dobe, nego tudi na sedanost, kajti njegova glasbena dela imajo trajno vrednost.

Že uvod oratoriju je pravo mojstersko delo simfonične glasbe. Z dolgo zategnenim, v vseh instrumentih se nabajajočim jednim tonom C izraža skladatelj neizmerno praznoto, polagoma nastopijo vijoline v tužnem C molu, a ne popnejo se do jasnega izraza, vse je pretrgano in zmedeno in posamični instrumenti izražajo v vrsteh se disonancah in menjajočih ritmičnih prav slikovito vesoljni nered, ki je vladal, predno je posegla vmes beseda Stvarnikova, z jedno besedo, slušalcu se živo predstavlja „chaos“. Po kratkem recitativu Rafaela (bas) in za zborom angeljev nastane po besedah „in bil je svet“ veličastna sprememba. V mogočnih C-dur akordih vsega orkestra izražena je zmaga luči nad

temoto tako, da nehote pretrese slušatelja ta ženjalni prehod.

V nastopni ariji Uriela (tenor) in v zboru s krepko izvedeno fugo in nastopajočim mirnejim stavkom izraža se prav besedam primerno beg temotnih senc in peklenskih duhov in kako se odpre novi svet na božji glas. Plastično slika nam potem skladatelj v sledečem recitativu Rafaela v kratkih a dovršenih potezah „kako so besneli viharji (prvi odstavek Alegro assai), bežali o b l a k i, švigale strele, bučali gromi, opiše nam oživljajoči dež, pogubonosno to č o in lahki s n e g. Ti kratki odstavki so pravi biseri opisujoče glasbe.

Arija Gabrijele (sopran) z zborom in velika arija Rafaela slikata nam strmenje nebesčanov in ločitev vodá in suhe zemlje in je posebno lepa velika basova arija. Velika koloraturna arija Gabrijele je pravi vzor klasične glasbe in spada mej najslavnejša dela te vrste. Mogočen je sledeči zbor s krasno izvedeno fugo in v raznih glasovih se ponavljajočo koloraturo. V recitativu Uriela podaje se nam zopet krasna muzikalna slika mogočno izhajajočega solca in tiho svojo pot hočečega meseca. Z veličastnim zborom „nebesje oznanja mogočnost božjo“ konča prvi del.

objavljenega članka: „Priče iz III. reda“; nekrolog, ki sem ga lani pisal prijatelju Viljemu Pfeiferju, jim dolgo ni dal mirnega spanja; — ali vsi ti in drugi moji žurnalistični grebi so malenkostni proti onemu, ki sem ga storil oni dan pod naslovom: „Mir — sprava“. — Da sem nespameten človek, ki nima nič svojih mislij, da pišem grdo slovenščino, da nimam logike i. t. d., da moje ime, ki kaže na sol, spravljajo v čudovito dober dovtip, da bi kazalo na mleko, to vse bi bilo še malenkostno, ali jaz sem kriv, da se kmetu slabo godi, jaz ne vzgajam svojih otrok v pravi veri, mladenič sem, ki je še moker za ušesi in nimam tu na Kranjskem v politiki ničesar govoriti ali pisati; gg. Novomeškimi frančiškani m kažejo mojega zdaj 4letnega sinka, ki pride čez 2 leti v ljudsko šolo, katero vodijo tukaj očetje frančiškani, češ storite temu fantku, kar gre očetu; — v moje, Bogu in ljudem ljubo famijarno življenje hočejo stezati svoje roke, križarsko vojsko kličejo v boj proti meni; s kratka, čisto razbegal sem te uboge ljudi, ki so pisali v „Slovenca“ one članke, naslovljene: „Poglejmo nazaj, da pridemo naprej!“ —

Die schlechtesten Früchte sind es nicht, an denen die Wespen nagen“. Pa „neumen človek“ — in za tri dolge članke gradiva je dalo le par stavkov mojih člankov in tudi iz vsacega mojega članka prejšnjih časov se je otel pozabljivosti marsikak stavek v „Slovenčevih“ predalil! — „Otrok svojih ne vzgajam v pravi veri“; doktor theologiae je tako prijazen in daje poduk mojej hčeri, ki je za ta nauk godna in kapelan, ki je vendar bolj in vse drugače učen ko kak doktor theologiae, jo izprašuje pri izpitu koncem leta in njeno znanje prav dobro kvalifikuje!

In advokat sem, ki se dozdej še niti malo nisem imel zagovarjati pred svojo disciplinarno oblastjo, ki le pridno svoj posel opravljam, mesto da bi po krčmah lenobo pasel; ljubo mirno v prelepem famijarnem življenju žim, — pa kaj še več; — takim ljudem, katerim niti privatno življenje ni sveto, ki se nad mojo famijlo, v katero jih seveda ne pustim, v kateri tudi nimajo ničesar opraviti in iz katere — žal — po tercijskih deklah ne morejo ničesar izvedeti, spodtikavajo, takim, ki morebiti bodoče učiteljstvo mojega sinka že zdaj k brezvestnemu ravnanju z istim šuntajo, takim ljudem kratko rečem: suroveži ste! — Če bi jaz hotel o Vašem privatnem življenju govoriti, — bi lahko tudi kaj povedal.

Mene s takim početjem ne spravite v jezo; bojim se Vas tako malo, kakor ne vem koga, in največje veselje mi je, če vidim, kako se mojemu nasprotniku žolč množi, če vidim, da sem ga tako zbegal, da mi potem v razdraženosti vse pove, kar bi bil drugače zamlčal. V tako stanje sem spravil Vas „Slovenčeve“ urednike z gori navedenimi članki in vsi moramo tega veseli biti, ker zdaj bo vsaj vsak, ki teh urednikov dozdej še ni poznal, vedel, kaj mislijo, kaj hočejo ti ljudje.

Vabilo slov. kat. polit. društva v Novem Mestu k pristopu bilo je tako, da je moral iz njega vsakdo čutiti, da ali mej osnovatelji tega društva o delovanju na političnem polju drugo mišljenje vlada, kakor mej Ljubljansko duhovščino, ali pa, da je to va-

bilo napravljeno za lov na kaline. — Starejši duhovni, katerim se duhovski stan še ne zdi tako orjašk, da bi bili vsi drugi proti njemu ničla, vidijo, da sami duhovni ničesar ne opravijo, da morajo imeti nekaj kratkih suknic mej sabo, ako javno nastopajo. Dobro čutijo, da bi duhovni prav za prav ne smeli imeti toliko s posvetnimi rečmi opraviti, da pa je dobro, če se že „posvetno blato“ meša, nekaj parade dobiti iz posvetnjaškega srednjega stanu. Da se kmetič raje pridruži, je dobro, če kak meščan vmes poseže, drugače kmet rad reče, da se hoče po njegovi kašti segati. Naš kmet ima zelo dober spomin, ve, da je bilo trpljenje njegovo v časih, ko ni bilo še notarjev in ne advokatov, hudo, hudo, spominja se v živih bojah nemške tlake—desetine. Mijajšim, ki take stvari iz ust starejših praviti slišijo, se pri tem kar koža ježi. — Bilo je tedaj vsekako na mestu vprašati, čemu take sladke besede o miru-spravi, to posebno tedaj, če se na lastna ušesa sliši iz ust pri kat. pol. društvu v Novem Mestu merodajnega duhovca, da marsikateremu dolenjškemu duhovnu pretiranost Ljubljanske gospode ni nič prav vseh, da se pošteno na to misli, mir napraviti in to na taki podlagi, da lahko tudi jaz, ta zlobni S—c k društvu pristopim. Vabljen sem bil osebno k pristopu po možéh-duhovnikih, ki mene in mojo famijlo bolje poznajo, nego pisci „Slovenčevi“. „Clara pacta, boni amici“ nas je več Dolenjcev na to dejalo in odgovor smo dobili. „Dolenjske Novice“, organ kat. pol. društva v Novem Mestu, so odgovorile tako, da so vsi dolenjski duhovni jedini v načrtu, na podlagi katerega se ima sprava vršiti — ali zopet ne povejo, v katerem —; „Slovenec“ pa tako, do zdaj, ko od strani vodstva kat. pol. društva v Novem Mestu ni v „Slovenca“ odgovora, vse dobro vemo, kaj gospodje pri navedenem društvu hočejo. Žalostno je, da še ni upanja, mir in spravo doseči, žalostno je videti, da tudi najbolj previdne možate duhovne tu na Dolenjskem fanatični kapelani v strahu držijo in da moram danes reči, da so se dali župniki: Babnik, Schweiger, Fetich Frankheim, dekan Aleš uporabiti za nastavljanje limanic za lov na kaline iz srednjega stanu.

V Ljubljani so se zbal, da bi se stvari v Novem Mestu na kako drugo pot obrnile, in hitro so padli čez mene ter moj članek in so zabičevali svojim pobožnim bralcem, da o miru-spravi s posvetnjaki, ki ne hodijo z zavezanimi očmi za Ljubljansko parolo, niti najmanjšega govora biti ne more. — Hvala za ta odgovor, zdaj imamo vsaj jasno dolenjsko nebo! S—c.

Državni zbor.

Na Dunaji, 12. marca.

V današnji seji bila je velika in dosti zanimljiva razprava o gospodarskem liberalizmu imenovanem manchesterstvo. Kadarkoli pride do takih razprav, se pokaže vselej, da obstoje mej levičarji in drugimi strankami naravnost nepremostna nasprotstva.

Začetkom seje naznanil je predsednik, da je umrl posl. Benoč, potem pa se je nadaljevala razprava o zakonu, s katerim se ureja trgovina na obroke in s katerim se je trgovinski minister Wurm-

brand vsem manchesterovcem tako zameril, da so ga že jeli pikati v židovskih listih. Govorili so poslanci: Březnovský, Wrabetz, Siegmund, grof Piniński, dr. Höllrigl, Götz, Schneider in vladni zastopnik Krall. V tej seji se je končala generalna debata, v specialni debati pa se je odobrilo prvih šest paragrafov, potem se je rasprava ustavila. Koncem seje odgovoril je ministerski predsednik Windischgrätz na interpelacijo Biankinijevo glede avstrijskih namer v Srbiji, reki, da so vse razširjene vesti neosnovane in da vlada nima uzroka premeniti svojo dobrohotno politiko napram Srbiji. Poslanec grof Alfred Coronini in tovariši interperirali so naučnega ministra zaradi razmer na obrtonadaljevalni šoli v Gorici, posl. Vašaty pa je predlagal, naj se v jedni prihodnjih sej začne razprava o odgovoru pravosodnega ministra na interpelacijo glede prepovedane ustanovitve nekega češkega društva na Dunaji.

Prihodnja seja bode jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. marca.

Nemški liberalci in volilna reforma.

Predvčerajšnjim prišel je finančni minister Plener v klub nemških liberalcev in tam govoril o vladnih namerah glede volilne reforme. Njegovega prihoda uzrok je bila vznemirjenost, ki je zaradi volilne reforme nastala v liberalnem taborju. Minister je rekel, da mora vlada izvršiti volilno reformo in da je pot, po katerem hoče vlada do tega cilja dospeti, najboljši, če je tudi dolg. Uzrokov za vznemirjenost ni, ker je vlada sklenila, da stopi pred zbornico šele potem, ko se bodo koalirane stranke zjedile glede vodilnih načel za reformo. Grof Hohenwart je svoj predlog lojalno naznanil vladi s pristavkom, da je to njegov predlog, ne pa predlog stranke. — Levičarje je ministrov govor popolnoma pomiril, da so vzprejeli resolucijo, s katero izjavljajo, da so pripravljene podpirati volilno reformo na podlagi načel, razvitih v dotičnem vladnem načrtu.

Nemško obrekovanje

Pred nekaj dnevi raznesli so nemški časopisi vest, da je policija mej Praškimi gimnazijalci zasledila nekakšno zaroto in da so se v neke Praške gimnazije petem razredu primerile reči, katere je zmatrati kot žaljenje Velečanstva, in ki so bile baje podobne dogodbam v restavraciji Modčra. Preiskava je dognala, da se je res neko pobalinstvo zgodilo, da ga pa ni zakrivil noben dijak, nego neki tujec in da mu sploh ni pripisovati resnega namena. S tem so nemški listi zopet jedenkrat pokazali, da jim je obrekovanje prvi smoter.

Vnanje države.

Rusko-nemška trgovinska pogodba.

Pred kratkim je mislil ves svet, da nima nemška vlada kar nič upanja, da zmaga v državnem zboru s trgovinsko pogodbo z Rusijo. Zadnje dni so se sicer razmere nekoliko zboljšale ali gotovosti še ni bilo nikake. Pri glasovanju pa je zbornica vzprejela vladno predlogo z večino 54 glasov. Za državnega kancelarja Caprivija je to velik moraličen uspeh. Karakteristično je, da so zoper pogodbo glasovali samo protisemitijske celotne, vse druge stranke in celo konservativna so se razcepile. Velik boj bode še glede določeb o železniških tarifih, in o nekih drugih, a vlada je trdno uverjena, da dobi tudi za te določbe veliko večino.

ki so nastopile v zboru, vse hvale vredno. Za neumorno delovanje, s katerim je koncertni mojster g. Hubad dosegel tako krasen uspeh, bilo mu je gotovo najlepše priznanje včerajšnje burno priznavanje občinstva, ki je po vsaki večji zborovi točki izražalo svojo veliko zadovoljnost.

Solo partije izvajali so gđc. Leščinska (Gabrijel in Eva), g. Razinger (Uriel) in gosp. Vašiček (Rafael in Adam) in so izvršili svoje nelahke naloge na splošno zadovoljnost. Gđc. Leščinske polni in simpatični glas je tudi v koncertni dvorani naredil prav prijeten utis in je v svojih arijah, v dvospelih in trospevih prav izborno prednašala lirična mesta, a tudi teški koloraturni del zmagala je dosti srečno. V recitativih odlikovala se je po jasnem in razloženem izgovarjanju in pokazala sploh inteligentno pevko, ki po vsej pravici uživa splošne simpatije slovenskega občinstva. Gosp. Razinger znan nam je kot dober pevec za oratorije in tudi v „Stvarjenji“ je potrdil svoje dobro ime. Iz početka zdel se nam je glas nekoliko zagrljen a kmalu se je izčistil in je g. Razinger vse točke izvedel z znano spretnostjo. G. Vašiček je imel včeraj prav srečen večer in je pel svoji ulogi tako dobro in s premišljenim izrazom v raznovrstnih

Drugi del predstavlja v arijah Gabrijela in Rafaela stvarjenje zračnih in vodnih živalij, v trospevu Gabrijela, Uriela in Rafaela pa opevajo angelji čuda petega dne in v veličastnem slavospevu pridruži se ves zbor v dolgo zategnenih akordih izražajoč „ve čno čast gospodu, čegar moč velika je.“ Učinek te točke je velikanski.

Prekrasno glasbeno slikarjijo nam podaje nastopni recitativ Rafaela o stvarjenji zemskih živalij, izražajoč upravo plastično: tulen je mogočnega leva, kratke skoke okretnega tigra, nastop rogato glavo dvigajočega jelena in drvenje ponosnega konja. V mirnem pastoralnem stavku se opisuje na trati pasoča se čeda goved in ovac in stvarjenje žuželk in po tleh vijode se golazni zaključuje slikoviti obraz.

Ariji Rafaela in Uriela predočujeta nam stvarjenje človeka, kralja in gospodarja prirode „ki naj bi slavil stvarnika dobrost“. Posebno v tenorjevi ariji je izrazito opisan značaj moža in nežnost žene. Trospev izraža veselje stvarnikovo, da „završen je veliki čin“. Zbor se pridruži in z velikansko fugo Aleluja konča drugi del, proslavljajoč stvarnikovo ime.

Nekoliko krajši tretji del predstavlja idilično, srečno življenje prvega para v recitativu Uriela in

dveh dvospelih Adama (bas) in Eve (sopran), ki zahvaljata stvarnika in opevata krasoto zemlje. Prvemu dvospelu pridružuje se zbor, pojoč čast stvarniku, ki ga moli nebo in zemlja in časteč ga na vekomaj. Tudi te točke utisek je velikanski. Po drugem dvospelu in recitativu Uriela zaključiti veličastni konečni zbor „Pojte Bogu vsi glasovi“ z dvojno fugo, veliko koloraturo in krepkim unisono stavkom prav slovesno celo delo.

Kakor smo že omenili v uvodu, izvajalo se je klasično delo z ono resno pijeteto, katero zasluži. Zbori so bili mogočni in izborno študirani in je bilo tudi v dinamičnih nuancah opaziti prav blagodejno stopnjevanje. To je tembolj v poštev jemati, ker je v zboru poleg pevskega zbora „Glasbene Matice“, ki nam je itak dobro znan po izbornih svojih produkcijah, pel ves šolski zbor. Resnično moramo reči, da nas je to iz početka navdajalo z nekim strahom za točnost finejših nuanč, a z zadoščanjem izjavljamo, da je ta strah bil prazen. Tudi mladi naš naraščaj se je držal prav čvrsto in delal čast „Glasbeni Matice“. Težavne fuge izvajale so se tako točno, da smo imeli najboljši dokaz, da je pouk v petji v našem zavodu v dobrih rokah. Prehodi iz piano v forte in nasprotno so bili dobri, kar je pri blizu 200 osebah,

Angleška zbornica.

Včeraj se je začelo novo zasedanje angleške poslanske zbornice. Otvorilo se je s prestolnim nagovorom, čegar vsebina nam še ni znana. Angleški listi pripovedujejo, da se v prestolnem nagovoru homerule niti ne omeni in takisto tudi ne vprašanje o odpravi gospodske zbornice, katero vprašanje je bil Gladstone postavil mej prve točke liberalnega programa. Če se to obistini, utegne ministerstvo izgubiti kmalu vso potrebno podporo v parlamentu, ker se bodo njeni stranki izneverili Irci in radikali.

Dopisi.

iz Gorice, 6. marca. [Izv. dop.] (Po deželnem zboru. Zboljšanje učiteljskih plač — deželni šolski zalog — volilna pravica učiteljstva v deželnem zboru goriškem.) Kolikor se spominjam, prinašal je „Slov. Narod“ vedno natančnejša poročila o delovanju deželnega zbora goriškega, le letos so izostala poročila — zakaj? Morda zato, ker so poročila iz dež. našega zbora tako suhoparna in dolgočasna, kakor je navadno delovanje našega dež. zbora mrtvo in jednolično, da nima jedrca? Na Goriškem so razmere res nenavadne; nenavadne so tudi obravnave v našem zboru. Vse delovanje naših poslancev omejeno je na odseke, kjer so obravnave tajne, a sicer posebno letos so bile nekatere kaj živabne, znane nite in posebne važnosti. V zbornici sami pa gre vse tako gladko, kakor bi bili poslanci pravcate marionete. Kakor kažejo razna znamenja, bode kmalu konec takemu stanju. V nekaterih drugih dež. zbora čutil se je letos upliv koslčije, — pri nas pa, kjer smo doslej živeli — v deželni hiši namreč — v pravi koaliciji mej poslanci obeh narodnostij, pride kmalu ravno nasprotno. Že letos se je imela koalicija spremeniti v — boj mej poslanci obeh narodnostij. Kakor varuje Dunajska koalicija posestno stanje neslovanskih narodov — posebej Nemcev, tako je goriške koslčije bil namen, varovati posestno stanje naših Lahov. Do kdaj pa bode trajala koalicija? Gotovo le do tedaj, dokler se ne bode zahtevalo enakopravnosti vseh narodov; pri nas tudi Slovencev. Dokler bodo slovenski poslanci prikimovali sedanjim razmeram, ostane vse pri starem, mir se ne bode kalil. Hitro pa, ko se oglasi slovenski poslanci z odločno zahtevo, da bi bili tudi Slovenci deležni enakomerno pravic, kakršnih uživajo sosede Lahi, takrat bo konec lepi slogi, katera je vladala doslej. In to se je zgodilo vsaj nekoliko že letos. Letos so zahtevali nekateri naši poslanci, da bi dežela dala slovenski obrtnijski šoli (ki bi se imela ustanoviti) tako podporo, kakoršna daje že več let jednaki laški šoli. In kaj se je zgodilo? Naši prijatelji — laški poslanci — so bili na obe ušesi gluhi in niso hoteli o kaki podpori niti slišati. Govori se, da bi bili laški poslanci celo zbornico zapustili, da bi ne bila sklepčna, ako bi bili naši poslanci kljub odsekovemu sklepu spravili to vprašanje v zbornico. Govori se tudi, da so se nekateri naši poslanci tako čudno vedli pri ti zadevi, da zasluzijo, da bi volilci z njimi govorili resno besedo. Da, res, resno besedo morajo izreči slovenski volilci — vsaj pri bodočih volitvah — o nekaterih naših poslancih. Kakšne poslance imamo Slovenci v dež. zboru? Ako se bode še dalje molčalo, ako se bode

nuancah v samospelih in recitativih, da je presenetil občinstvo. Njegov mehek bas je prav lepo prišel do veljave v oratorijskem slogu. Vsem trem solistom je občinstvo burno izraževalo svojo zadovoljnost po vsaki posamični številki.

Orkester sl. 27. pešpolka bil je pomnožen po nekaterih prostovoljcih iz civila in je izvršil svojo nalogo prav dobro ter se je posebno odlikoval z izrazitim izvrševanjem raznovrstnih glasbenih slik, ktere smo omenjali in po točnem spremljevanju pevskega dela.

Nad vsem pa je bdelo oko neutrudljivega voditelja g. M. Hubada, katerega glavna zasluga je, da se je prvi klasični oratorij, ki ga je izvajala „Glasbena Matica“, izvršil tako sijajno. Njemu še posebna čast in slava!

Koncert bil je prav dobro obiskan in so ga počastili razni dostojanstveniki, mej njimi g. deželni predsednik baron Hein, deželnega sodišča predsednik g. Kočevar in fis. vodja g. Plachky. Čestita duhovščina je bila dobro zastopana.

Končam s priščno željo, naj bi delovanje izborne naše „Glasbene Matice“ našlo vedno in povsod vsestransko podporo!

J. N.

še vedno z vsakim kimovcem zadovoljilo; ako ne bodo volilci vprašali nekaterikov: po kaj hodijo v dež. zbor — potem pravimo, je škoda, da imamo peščico vrlih, vnetih, delavnih, neustrašnih poslancev, kajti njih delovanju stavijo zapreke drugi tovarišiposlanci, da ne morejo doseči v dež. zboru tega, kar nam gre. Poleg zadeve o slovenski obrtni šoli naj omenimo le peticij glede naših srednjih šol in vprašamo: kje so bili oni poslanci, ki niso podpisali istih interpelacij? V šolo naj gredó k laškim poslancem, kateri so vsi nastopili kakor jeden mož v isti zadevi. Seveda, slovenski poslanec sme postopati, kakor mu je volja, sme se ozirati v prvi vrsti na svoje osebne razmere; — za deželske zadeve, za narodne pravice, kaj njemu mar, saj ni nikomu odgovoren za svoje dejanje in nehanje v dež. zboru. Volilci slovenski, ali bode še dolgo tako?! — Kakor je znano, prosilo je učiteljstvo že dolgo vrsto let za primerno zboljšanje res pičlih plač. Doslej je bil ta glas le glas upijočega v puščavi; šele v letošnjem zasedanju sprejel je dež. zbor načrt postav, po katerem se učiteljem vsaj nekoliko zboljša revno stanje. Dozdaj je bila v I. vrsti le $\frac{1}{12}$ s 600 gld., v II. vrsti le $\frac{2}{12}$ s 500 gold. in $\frac{3}{12}$ s 400 gold. plače; po sprejetem načrtu pa pride $\frac{2}{10}$ v I., $\frac{4}{10}$ v II. in $\frac{4}{10}$ v III. vrsto; plače pa ostanejo dosedanje. To zboljšanje ni zdatno, a vendar se je doseglo le z veliko težavo, le z velikim trudom nekaterih vnetih slovenskih poslancev, katere si bode slovensko učiteljstvo ohranilo v najboljšem spominu. Da pa se ni doseglo večje zboljšanje, krivi so laški poslanci, kateri se protivijo ustanovitvi deželnega šolskega zaloga, kakoršnega imajo menda vse druge dežele; le pri nas imamo okrajne šolske zaloge tako, da so posamezni okraj različno obremenjeni: slovenski precej več kakor laški, najmanj pa Gorica. Slovenskih poslancev skrb bode, da priboré dež. šolski zalog in s tem tudi primerno plačo učiteljstvu, katero zasluži v primeri s trudom in delom boljšega stanja. Druga stvar zadevajoča učiteljstvo je vprašanje o volilni pravici. Lansko leto je bil dež. zbor odstopil dotične prošnje dež. odboru v proučevanje in poročanje. Letos pa dež. zbor ni bil zadovoljen z rezultatom ter je to vprašanje zopet zavrnil tja, kjer je bilo že lani. Hoče namreč vedeti, kak nasledek bi imela razširjena volilna pravica učiteljstva na volitve v občinske zastope in na volitve v deželni zbor. Čudno, da je treba dveletnega proučevanja, da se pride na čisto pri vprašanji, ki je kaj jednostavno. V drž. zboru se je bil predložil načrt postav o občni volilni pravici vsacega polnoletnega avstr. državljanu, pri nas pa se pomišlja podeliti volilno pravico vsakemu učitelju, kateri žrtvuje vse svoje moči občnemu dobru za tako pičlo nagrado, kakoršne so naše učiteljske plače. Rado vedni smo, kako bode poročilo dež. odbora; morda ne slično letošnjemu o materialnem stanju učiteljstva, kjer se je trdilo, da v celih okrajih ni niti jednega posestnika, katerega dohodki bi bili jednaki srednji učiteljski plači?! Kaj takega gotovo še ni bilo slišati: na Goriškem se je tej trditvi vse smejalo.

Domače stvari.

(Dohod Nj. Vel. cesarja na Dunaj.) Nj. Vel. cesar se vrne na Dunaj dne 17. t. m. ob 6. uri zjutraj. Izrekel je željo, da se ne priredi nikakršen poseben vzprejem.

(Koncert „Glasbene Matice“.) O včerajšnjem sijajno uspelem koncertu „Glasbene Matice“ govorimo na drugem mestu. Jutri sredo 14. t. m. se bode ponavljalo „Stvarjenje“, na kar opozarjamo posebno one prijatelje glasbe, ki morda prvič niso več dobili sedežev. Ž-leti je, da bi bil tudi drugi koncert prav dobro obiskan, ker ima „Glasbena Matica“ z rabavo muzikalij itd. velike stroške.

(Slovensko gledališče.) V četrtek se bode pela zadnjikrat v letošnji sezoni Weberjeva opera „Čarostrelec“, in sicer na korist občne priljubljeni naši primadoni gdčini. Berti Leščinski. Obiskovalcem slovenske opere zadoščala bode ta vest, da bode gledališče razprodano do zadnjega kotička. Gdčina. Leščinska je ljubljenska občinstva, kar se je že pokazalo pri raznih prilikah. Gotovo ji to pokaže slovensko občinstvo še posebno pri njenem častnem večeru v četrtek.

(„Agrarier Tagblatt“) ima v včerajšnji številki zanimivo poročilo o premembi pri uredništvu Ljubljanskega uradnega lista. Kakor znano, je bil naš list radi te zadeve konfiskovan.

(Konfiskacija.) Zadnja številka Goriškega „Il Rinnovamento“ bila je zaplenjena v I in II. izdaji. Uzrok zaplembe je članek „Perche Guglielmo si reca in Abbazia?“ (Zakaj gre Viljem v Opatijo?) Uredništvo bode priredilo tretje izdanje, katero na podlagi zakona ne more iziti prej nego danes, in uae prosí, da to naznamo.

(Gospa Borštnik-Zvonarjeva v Zagrebu.) Še sijajnejši uspeh nego prvi večer dosegla je gospa Borštnikova v „Nori“, v kateri je nastopila v soboto na Zagrebškem gledališču. Vsi listi so polni hvale o izborni njeni igri, katero opisujejo tako obširno, da nam ni moči navajati doslovno posamičnih ocen. Ako je prvi večer nastopila zmagnosno, slavila je drugi večer pravi triumf. Občinstvo jo je burno odlikovalo in ji poklonilo dva lovorova venca in krasen šopek. Ob jednom izrekajo listi željo, da še katerikrat zopet vidijo na Zagrebškem gledališču izbornu umetniško dvojico Borštnikovo.

(Koncert Foersterjev v Trstu,) ki ga je priredil mladi umetnik v Schillerjevi dvorani, je bil precej dobro obiskan in je navzoče občinstvo koncertanta prav burno odlikovalo. Tudi časopisi se prav laskavo izražajo in pravijo, da je g. Foerster na najboljem potu, da dospe do vrhunca virtuoznosti.

(Nemška cesarica v Ljubljani.) Danes zjutraj ob 10. uri 16 minut peljala se je nemška cesarica Viktorija s svojimi otroci na potu v Opatijo skozi Ljubljano. Posebni dvorni vlak ustavil se je samo pet minut na tukajšnji postaji. Ker visoka gospa potuje incognito, ni bilo posebnega vzprejema.

(Občni zbor „Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“) vršil se je v nedeljo 11. t. m. dopoldne v zadružni pisarni Marije Terezi je cesti 1. Po nagovoru ravnatelja Ivana Kneza poroče se o računskem zaključku za l. 1893, iz katerega je razvidno da se je upravno premoženje pomnožilo za 59880 gld. 53 kr. Hranilne vloge narasle so od 185543 gld. 65 kr. na 244017 gld. 45 kr., tedaj pomnožile za 58473 gld. 80 kr. Za posojila vložilo se je tokom leta 204 prošenj in ugodilo 167. prošnjikom, kojim se je uplačalo 52938 gld. Na zemljišča posodilo se je 273 gld. 88 kr., na menjice 21370 gld. na zastavna pisma 4180 gld. Pri drugih posojilnicah in hranilnicah naložilo se je 10164 gld. 92 kr. Čisti dobiček znaša 2310 gld. 71 kr. Nadzorstvo poroča o škotracijah zadružne blagajne in o pregledu računov ter predlaga ravnateljstvu za pretečeno poslovnno leto dati absolutorij, kar se jednoglasno sprejme. Predsednik nadzorstva dr. Jos. Vošnjak predlaga razdelitev dobička tako-le: 588 gld. 6% dividende glavnim deležnikom, 550 gld. nagrade ravnateljstvu, 950 gld. prispevek rezervnemu zakladu, 125 gld. za dobrodelne namene in 97 gld. 71 kr. za prepis na novi račun. Ta predlog se tudi jednoglasno sprejme. V ravnateljstvo in nadzorstvo volijo se prejšnji člani.

(Tržaško podporno in brašno društvo) ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 18. t. m. ob polu 4 uri popoldne v društvenih prostorih z običajnim dnevnim redom. Računi za upravno leto 1893. so dotiskani in so na razpolago v društveni sobi.

(Nesreča na nemški vojni ladiji pred Opatijo.) Na vojni ladiji „Moltke“, ki je vkrcana pred Opatijo, padel je 23letni mornar H. Everman z jambora tako nesrečno na krov, da se je težko poškodoval in so ga morali odvesti v bolnico v Reko.

(V c. in kr. mornarski akademiji v Reki) bode početkom bodočega šolskega leta, to je z dnem 16. septembra izpraznjenih 36 gojenskih mest (popolnoma ali na pol prostih eraričnih in tacih proti plačilu ali z ustanovami). Vzprejemali se bodo gojenci samo v prva dva razreda. Podrobnosti so razvidne iz razglosa, ki ga prijavlja uradni list. — Prošnje za vzprejem je odposlati c. in kr. vojnemu ministerstvu (oddelek mornarice) na Dunaji najdalje do dne 31. julija t. l.

(Najden bracelet.) Po včerajšnjem koncertu „Glasbene Matice“ našel se je v redutni dvorani bracelet. Kdor ga je izgubil, naj se oglasi v reduti pri hišniku.

Slovenski in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Surovoost v nemški vojski.) Znano je, da se v Nemčiji nikakor posebno uljudno ne postopa z vojaki. Celo v gardskih polkih se dogajajo slučajji, kakor je nastopil. V Potsdamu je karal neki podčastnik telesne eskadrone vojaka, ki ni imel dovolj svetle sablje. Ko se je hotel vojak opravičiti, udaril je podčastnik s sabljo po njem in ga je potikal, suvaje ga, do necega zidu, za katerim je bilo gnojišče ter ga prekucnil čez zid v gnojišče. Tam je vojak obležal in so ga šele tovariši rešili. Pokazalo se je, da je imel dve rebri zlomljeni in več ran od sablje, da so ga morali takoj prevesti v bolnico. Podčastnika so pozneje dejali v preiskovalni zapor.

* (Brigant v fraku.) V Reggio v Calabriji prišli so v plesno dvorano meščanskega društva oboroženi karabinjeri, da odvedejo necega gosta, ki je že mesec dni tam živel kot grof Marcine. Dozdevni grof se je hotel braniti in streljati z revolverjem, ki so mu ga pa orožniki izvili iz rok. Pokazalo se je, da ni grof, nego glasoviti načelnik brigantov Tribone, katerega je policija zaradi raznih krvoločtev in umorov že dlje časa zasledovala.

* (Nagla smrt.) V Novem Jorku umrl je nagle smrti desetletni pianist Oton Hegner. Pri koncertu se je mrtev zgrudil mej igro. Tako žalostno končal je ta čudoviti detek.

Književnost.

— Slovanska knjižnica. Došel nam je 12. snopič, ki prinaša nadaljevanje prosto in prav mikavno po Homerju spisane povesti „Odiseja“. Gosp. prof. A. Kragelju moramo biti hvaležni, da nam je podal Homerja v taki, širjem slojem dostopni obliki.

— „Argo“, Zeitschrift für krainische Landeskunde, ima v svoji drugi letošnji številki to-le vsebino: Reiseskizzen aus Italien; — Die Gradišča in Krain; — Der Kaiserin Eleonore Censurpatent gegen des Freih. von Pelzhafer Werke 1711; — Zur Proteus-Frage; — Literatur.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. marca. Na včerajšnjem shodu liberalne stranke obč. sveta je dr. Richter izjavil, da ne vzprejme eventualne volitve za župana, na kar je bil podžupan dr. Gröbl postavljen kandidatom za župansko mesto.

Beligrad 13. marca. Bivši liberalni vojni minister Bogičević, jeden zatožencev v pravdi ministerstva Avakumovičevega, imenovan je bil včeraj zopet generalom.

Rim 13. marca. Finančni odsek je odklonil več Sonninih finančnih predlogov.

Berolin 13. marca. Državni zbor je vzprejel vse člene trgovinske pogodbe.

London 13. marca. Prestolni govor, s katerim se je otvorilo novo zasedanje poslanske zbornice, je politično brezbarven. Po prvi seji sešli so se člani liberalne stranke na posvetovanje, pri katerem je lord Roseberry izjavil, da prememba v ministerstvu ne znači premembe sistema, nego da se bode vlada v vsakem oziru držala Gladstoneovega programa tudi glede home-rule načrta in glede gospodske zbornice.

Listnica uredništva.

Gosp. F. R. v Ž.: Vaš spis „Korist in poraba travniških bran za mah“ prepustili smo uredništvu „Rodoljuba“, ker je za bolj prijeten, nego za naš list.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristani „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (15-4)

Zahvala.

Slavna „Kmetška posejilnica za okolice Ljubljanske“ blagovolila je podariti za revne učence Studenske in Tomišeljske šole znesek 15 gld. Za to darilo izreka se najtoplejša zahvala.

Studenc, dné 12. marca 1894.

Fr. Ks. Trošt,
voditelj obeh šol.

Umrli so v Ljubljani:

10. marca: Reza Šerek, krojačeva žena, 44 let, Sv. Petra cesta št. 38.

12. marca: Jakob Breskvar, umirovlj. major, 70 let, Sv. Jakoba trg št. 11.

V deželni bolnici:

9. marca: Meta Selan, gostija, 70 let. — Jurij Avsec, lončar, 27 let.

10. marca: Matija Jonke, krošnjar, 42 let. — Jožef Grum, gostič, 73 let. — Janez Peterka, steklar, 70 let.

11. marca: Peter Neme, gostič, 41 let. — Jožef Merhar, delavec, 44 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
12. marca	7. zjutraj	734 1 mm.	8-8° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm
	2. popol.	734 4 mm.	13-4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	735 9 mm.	7-8° C	sl. jzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 10-0°, za 7-2' nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 05 „
Avstrijska zlata renta	120 „ — „
Avstrijska kronska renta 4%	97 „ 70 „
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 85 „
Ogerska kronska renta 4%	95 „ — „
Avstro-ogerske bančne delnice	1030 „ — „
Kreditne delnice	366 „ 60 „
London vista	124 „ 75 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 „ 97 1/2 „
20 mark	12 „ 19 „
20 frankov	9 „ 91 1/2 „
Italijanski bankovci	43 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 84 „

Dné 12. marca t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	197 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 70 „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 „ — „
Tramway-društ. voj. 170 gld. a. v.	282 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 34 „

Zahvala.

Ker se ne morem vsakemu osebnu zahvaliti, zahvaljujem se tem potom vsem, koji so mi o priliki smrti mojega ljubljene brata

Karola Dolenc-a

izrekli svoje sožalje ter se udeležili njegovega pogreba. Osobito pa se zahvaljujem slavnemu županstvu, požarni bramb. gospodom uradnikom; pevcom in onim, koji so pokojniku darovali vence.

Vipava, dné 11. marca 1894.

Ivan Dolenc,

(274)

c. kr. stotnik v p.

200.000 litrov naravnega vina

belega in rudečega Dolenjskega (največ lastnega pridelka), istrskega, tirolskega, dalje izvrstnega terana, burgundca, rieslingerja, sistijanca itd. iz občeznega vinokletarstva kneginje Hohenlohe, prodaja po nizki ceni in pod vsakim jamstvom za pristnost

Josip Paulin

(270-3)

v Ljubljani Marijin trg 1.

Išče se dobra in zanesljiva prodajalka.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (268-2)

Grillparzer-jeva vkupna dela

izidejo ravnokar v omeneni izdaji, ki bo obsegala 40 sešitkov po 25 kr. Vsakih 14 dni jeden sešitek. Prvi sešitek dobi se na zahtevanje na vpogled.

Smetana: Prodana nevesta.

Izveček za glasovir brez besedila 5 gld., s tekstom 9 gld. 50 kr., 3 različni potpourri p. 1 gld. 50 kr.

J. Giontini (264-2)

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Službe na deželi išče

izurjena prodajalka

z dobrimi spričevali. — Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (275-1)

Orehe po 18 gld., češplje po 8 gld., namizna jabolka po 12 gld. za 100 kil, dobro slivovko po 45 kr. liter prodaja (240-3)

Jos. Errath v Mokronogu.

100 tisoč Goldin-remontoirk

poslali smo do danes, ostanek naših

američanskih

Goldin-remontoirk samo gld. 3¹/₄.

Za te jako natančne, z najfinejšim urnim strojem previdene ure garantujemo pisмено 3 leta.

Okrov jako eleganten, velekrašen, iz znane američanske Goldin kovine narejen, ki znirom kakor pristno zlato izgleda. Cena komadu samo tako dolgo, dokler zaloga traja,

3¹/₄ gld. ali 6¹/₂ krone.

Originalne Genevske Goldin-remontoirke, najboljše kakovosti, v najfineje izdelovanem okrovu komad gld. 5.50. Originalne Genevske Savonett Goldin-remontoirke, umetno gravirane, gld. 7.50. Goldin-ure za gospe s chatelain-brošem, najnovjše, gld. 8.50. Vsaka urica v usnjatem toku. Pristne Goldin-verižice v najfinejši zlati fazoni. Sportni oklop ali verižice à la president gld. 2.40. Naše Goldin-ure, ki so zaradi svoje lepote in natančnosti v rabi pri vseh železnicah, odlikovane so z nebrotjnimi priznanicami.

Prvi osrednji depôt za razpošiljanje ur,

Dunaj, (272-1)

Praterstrasse št. 16, I. nadstr., RIX.

Po nedosežno nizki ceni se dobé

jako lepi

in dobri rouleauxi (zastirala za okna) v slovečem etablissementu pohištva Iv. Baar-a naslednika, Dunaj, IX., Währingerstrasse 26.

Mnogoštevilna priznanja.

(253-5)

Naznanilo.

(273-1)

Zaloga krojnega blaga in drobnine iz A. Vičič-evega konkurza se bode od dné 14. t. m. začeni po cenilni ceni popolnoma razprodajala.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Prememba v nazivanju postaje Hadersdorf-Etsdorf.

Dosedanje nazivanje postaje Hadersdorf-Etsdorf, ki leži na progi Absdorf-Krems, se od dné 1. maja 1894 dalje premeni v

„Etsdorf“.

(4-57)

Na Dunaji, februarja meseca 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.